RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 105.038 van 22 maart 2002
in de zaak A. 111.285/X-10.594.

In zake : 1. Joseph DE GRAND RY,
2. Martine BEECKMANS DE WEST-MEERBEECK,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat R. POCKELE-DILLES,
kantoor houdende te 2000 ANTWERPEN,
Stoopstraat 1/13 - 5e verdieping

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad van ANTWERPEN.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Joseph DE GRAND RY en Martine BEECKMANS DE WEST-MEERBEECK op 9 oktober 2001 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 5 juli 2001 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen waarbij hun de stedenbouwkundige vergunning wordt geweigerd voor het oprichten van een aanbouw aan een vrijstaande woning op een terrein gelegen te Lier, Kruisstraat 69/2, kadastraal gekend sectie B, nr. 682 w;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. BARRA;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 13 december 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 8 februari 2002;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. LUST;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat R. POCKELE-DILLES, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en van Advocaat R. PROOST, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. BARRA;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de bestreden weigering betrekking heeft op kavel 7 van een op 16 december 1963 door het college van burgemeester en schepenen van Koningshooikt vergunde verkaveling; dat de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen op 27 augustus 1975 toelaat de kavel in twee loten te splitsen; dat bij notariële akte van 27 december 1978 verzoekers het lot 1 kopen; dat eerste verzoeker op 1 juli 1991 de stedenbouwkundige vergunning verkrijgt voor het verbouwen van een bestaande woning op voornoemd lot 1; dat bij notariële akte van 13 oktober 1998 verzoekers ook lot 2 kopen;

Overwegende dat op 4 oktober 1999 het college van burgemeester en schepenen van Lier instemt met de wijziging van de verkavelingsvergunning van 27 augustus 1975 en namelijk met de samenvoeging van de loten 1 en 2; dat verzoekers op 9 mei 2000 met betrekking tot deze loten bij de gemeente een aanvraag indienen tot het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning tot de aanbouw aan een vrijstaande woning; dat het college van burgemeester en schepenen de vergunning op 27 november 2000 weigert; dat op 5 juli 2001 de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen het beroep van verzoekers verwerpt, in essentie om de volgende reden :

> "Overwegende dat het terrein oorspronkelijk als kavel 7 behoorde tot de op 16 december 1963 door het college van burgemeester en schepenen vergunde verkaveling; dat ons college op 27 augustus 1975 in beroep vergunning heeft verleend tot het splitsen van de voormelde kavel in de percelen 1 en 2 voor vrijstaande woningbouw met daarbij behorende aparte stedenbouwkundige voorschriften; dat op 4 oktober 1999 het college van burgemeester en schepenen de samenvoeging van de voormelde kavels heeft goedgekeurd, dat daarbij de voorwaarde werd opgelegd dat de bestaande woning slechts kan worden uitgebreid tot een maximaal bouwvolume van 700 m³;
>
> Overwegende dat de aanvraag ertoe strekt een aanbouw bij een bestaande vrijstaande woning op het terrein op te richten;
>
> Overwegende dat het bestaande volume reeds 912 m³ bedraagt; dat na uitvoering van de gevraagde uitbreiding het totale bouwvolume zou oplopen tot 1.490 m³; dat zowel het volume van de bestaande woning als het volume na uitbreiding in strijd is met de verkavelingsvoorschriften";

Overwegende dat de verwerende partij de ontvankelijkheid van de vordering betwist; dat een onderzoek van en een uitspraak over de ontvankelijkheid zich slechts zouden opdringen indien aan de grondvoorwaarden voor een schorsing voldaan is, hetgeen zoals hierna zal blijken niet het geval is;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, met betrekking tot de eerste voorwaarde, dat verzoekers in een tweede middel aanvoeren dat de bestreden beslissing berust op een verkeerde interpretatie van de beperking opgenomen in de beslissing van 4 oktober 1999 tot wijziging van de verkavelingsvergunning; dat zij toelichten dat de betreffende beperking van het bouwvolume aldus moet worden gelezen "dat er een uitbreiding van de bestaande woning mogelijk is met (en dus niet 'tot') een volume van maximaal 700 m³", dat een andere interpretatie zinloos is en het redelijkheidsbeginsel schendt;

Overwegende dat de stedenbouwkundige vergunning wordt geweigerd omdat het volume van de bestaande woning na uitbreiding zou oplopen tot 1.490 m³, hetgeen in strijd is met de verkavelingsvoorschriften;

Overwegende dat op 4 oktober 1999 het college van burgemeester en schepenen de vergunning voor de samenvoeging van loten 1 en 2 heeft afgegeven onder de verplichting "de voorwaarden vermeld in het advies van de gemachtigde ambtenaar na te leven"; dat de gemachtigde ambtenaar in zijn advies als voorwaarde stelde : "De bestaande woning kan uitgebreid worden tot een maximaal bouwvolume van 700 m³";

Overwegende dat de voorwaarde, onder meer gelet op het feit dat de bestaande woning op lot 1 al een volume van 912 m³ bezat, op het eerste gezicht bevreemdend is; dat dit evenwel niet belet dat de voorwaarde door de verwerende partij wel juist geïnterpreteerd lijkt; dat het gebruik van het voorzetsel "tot" aangeeft

tot waar de uitbreiding zich mag uitstrekken, zonder verder te gaan; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat verzoekers in een eerste middel uiteenzetten dat zij voor de bestendige deputatie hebben doen gelden dat de bewuste voorwaarde onwettig is en overeenkomstig artikel 159 van de Grondwet niet mocht worden toegepast, dat de bestreden beslissing echter niet antwoordt op het argument in verband met het onwettig karakter van de beperking van het bouwvolume tot 700 m³, noch motiveert waarom de beperking toch moet worden toegepast, dat hierdoor de bestreden beslissing onvoldoende formeel en materieel gemotiveerd is; dat ter terechtzitting verzoekers benadrukken dat het middel wezenlijk bekritiseert dat de verwerende partij niet heeft geantwoord op hun betoog;

Overwegende dat de bestreden beslissing uitdrukkelijk aangeeft om welke reden de aangevraagde stedenbouwkundige vergunning geweigerd wordt; dat vooralsnog niet wordt aangenomen dat de verwerende partij tevens de motieven van die reden diende op te geven; dat hoe dan ook in de onderhavige zaak er geen reden toe lijkt om het de verwerende partij euvel te duiden dat zij niet expliciet op de argumentatie van verzoekers is ingegaan, waar immers die argumentatie er op neer kwam dat zij toepassing diende te maken van het artikel 159 van de Grondwet en genoemd artikel zich niet tot het actief bestuur richt, maar tot de met eigenlijke rechtspraak belaste organen; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat geen ernstige middelen worden aangevoerd; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing te verwerpen,

B E S L U I T :

<u>Artikel 1</u>.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

<u>Artikel 2</u>.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tweeëntwintig maart 2002, door :

de H.	J. LUST,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. TRUYENS. **J. LUST.**